

MS. WILKINSON CALLED ME NEPHEW

BLADEFREGA

BI WILKINSON ALINIITA MPWA

Ni Jumapili yenye joto, 23 Agosti 2026, kama nyingine nyingi.

Chakula cha mchana cha haraka si kujilegezea bali ni ibada. Pumziko fupi la alasiri ni jambo la nadra, linaloruhusiwa tu ili viwango vya juu isivyo kawaida vya dopamini iliyozalishwa asubuhi virudi katika hali ya kawaida baada ya tukio lisilotarajiwa: leo, Bing imeuweka mmojawapo wa kurasa zangu katika nafasi ya kwanza mtandaoni kwa swali la utafutaji linalohusiana na mama yangu, Gillette.

Kutoka nafasi ya pili, babu yangu anatazama, na kutabasamu.

Haonekani kukasirika.

Leo nimegundua pia kwamba King Camp Gillette aliaga dunia hii tarehe 9 Julai 1932.

Niliposoma tu tarehe hiyo, nusura niruke kutoka kitini.

Mradi wangu mwenyewe, gillettenarrative.com, ulizaliwa tarehe 9 Juni 2026.

Miaka tisini na minne baada ya kifo chake.

Na, kulingana na makubaliano niliyofanya na nafsi yangu, miaka thelathini na mitatu kabla ya kuondoka kwangu mwenyewe kulikopangwa mwaka 2058.

Tarehe zinapoanza kukutana, zinapoanza kuingiana kwa usahihi usiotarajiwa, mtu hushawishika kuamini kwamba huenda kuna algoriti nyingine kazini—ambayo sura yake haifanani sana na zile tulizozizoea.

Kama ilivyo kila mara katika nyakati kama hizi, nasindikizwa na jazz ya lugha ya Kiingereza.

Ndio muziki pekee ambao akili yangu huupokea kwa urahisi wa asili sasa ambapo magitaa na mandolini za familia yangu zimenyamaza kwa sheria za kawaida za maumbile.

Kisha nafungua barua pepe yangu.

Pigo kali lafika moja kwa moja moyoni.

Samantha anaandika kutoka London.

Ni mjukuu wa Bi Wilkinson.

Shangazi yangu Maggy.

Bibi wa panga zilizopishana.

Mwanamke ambaye, si muda mrefu uliopita na mbele ya familia yake yote, aliniita mpwa.

Ujumbe wake ni sahili.

Bi Maggy Wilkinson ameaga dunia.

Kwa ombi lake mwenyewe, kwa kuwa alinifahamu vya kutosha kuweza kutabiri nitakavyolipokea, habari zimetolewa baada tu ya mazishi kufanyika.

Sisi ni Waingereza.

Chozi moja lapata mahali pake.

Kifo kamwe si kitu kizuri.

Ni kitu tu ambacho hukitarajii kamwe kikamilifu.

Kati ya wanawake wote niliokutana nao maishani mwangu, shangazi huyu wa kujipatia alichukua sura fupi tu.

Hata hivyo nafasi yake ilikuwa ya msingi.

Alinisaidia kuelewa kwamba uungwana haupatikani tu katika vyeo, nembo za ukoo au upendeleo wa kurithi.

Umo katika adabu.

Umo katika mwenendo.

Umo katika ile sifa ambayo wasemaji wa Kiingereza mara nyingi huiita aplomb.

Lipo neno rahisi zaidi la kuiita.

Hadhi.

Ninamwandikia yeye barua hii.

Kwa ajili ya familia yake.

Kwa ajili yangu mwenyewe.

Kwa ajili ya kila msomaji ambaye siku moja huenda akafika hapa.

Na ninaanza kwa sentensi moja niliyohifadhi moyoni:

Tuko jinsi tulivyo kwa sababu ya watu tunaokutana nao, na hakuna awezaye kutunyang'anya hilo.

Maandiko ya kitabibu mara nyingi huitumia vibaya mamlaka yaliyopewa kwa hiari na wagonjwa wanaohitaji uhakika.

Aghalabu hutuambia yale yanayofaa kusemwa.

Mara chache zaidi yale yaliyo muhimu.

Wanasema kwamba watoto, tangu kuzaliwa hadi umri wa miaka mitano, hawana kumbukumbu.

Kwamba hawawezi kuzihifadhi kwa sababu miundo ya kiakili inayohitajika bado haijakua.

Kulingana na nadharia hiyo, kila mmoja wetu angepaswa kubeba miaka mitano ya giza.

Lakini mimi nayakumbuka makofi ya mama yangu.

Nayakumbuka makofi ya walimu wangu wa chekechea.

Sikumbuki idadi yake.

Yalianza kwa shufwa na hayakuisha kamwe kwa witiri.

Mapigo tunayoyapata tukiwa watu wazima hufanya kazi kwa namna ileile.

Hakuna anayeyahesabu.

Kumbukumbu haiyahifadhi kama takwimu.

Huyaweka kimyakimya ndani ya roho.

Na miaka baadaye, huyatoa yakiwa maandishi.

Kwa heri, Shangazi Maggy.

Ukaribishwe popote safari yako inapoendelea sasa.

Panga zinabaki zimepishana hadi siku utakapopita chini yake.

Buriani.

Mpwa wako.

Nando Mwandishi

Ferdinando